

Ontworpen voor muziek

Amsterdams Stadsblad 10-10-2006

Het nieuwe conservatorium op het Oosterdokseiland wordt speciaal gebouwd voor de muziek. Het moet er volgens directeur Hans van Beers toe leiden dat het „de kraak en smaak van een echt kunstgebouw krijgt.”

Nu nog wordt het natgeregende betonnen skelet van het nieuwe conservatorium ondersteund door ontelbare aluminium steigerpalen. Rondlopend op het nieuwe stuk stad Oosterdokseiland, net ten oosten van het Centraal Station, bekruipt je het gevoel in een bouwput in een Aziatische megapool te zijn beland; zoveel metalen steigers en ander gestut zie je niet vaak in Nederland. Maar voor de studenten van het oude conservatorium aan de Van Baerlestraat zit er nú al muziek in het gebouw. Met een paar houten stokjes en de steigerpalen als instrument brengen ze een ritmisch klankspel ten gehore, dat langzaam wordt overgenomen door een prachtig stuk van de Amerikaanse componist Steve Reich, uitgevoerd op twee speciaal voor de gelegenheid naar binnen gesjouwde xylofoons.

Van Beers: „Het conservatorium aan de Van Baerlestraat is een heel statig gebouw, maar het is oorspronkelijk ontworpen als spaarbank en niet als muziekgebouw. Studenten die hier gaan studeren moeten het gevoel krijgen dat dit gebouw veel meer is dan slechts een studieplek, maar meer een locatie waar ze hun hele muzikale leven zullen doorbrengen.”

Het door architect Frits van Dongen ontworpen conservatorium moet straks plaats bieden aan zo'n 1100 studenten. Er zijn vier zalen voor optredens, die overigens niet alleen door studenten zullen worden gebruikt. Volgens Van Beers kan het conservatorium met zijn zalen bijvoorbeeld ook: „een natuurlijke relatie met het nabijgelegen Muziekgebouw aan 't IJ aangaan, waarbij de optredens tijdens een festival over de verschillende zalen worden verspreid.”

Frits van Dongen denkt dat de nabijheid van de treinsporen niet tot overlast zal leiden: „Voor het geluid van de treinen hoef je je geen zorgen te maken omdat er nog een ander gebouw tussen zit. De trillingen die voorbijdenderende treinen veroorzaken kunnen wel problematisch zijn. Om dat te ondervangen hebben we het gebouw voorzien van schokdempers.”

De architect liet zich met zijn ontwerp inspireren door Japanse huizen. Dat leidde tot het zogenaamde Engawaprincipe, waarbij de leslokalen in het midden liggen en de gangen daar omheen. Van Dongen: „Die gang levert extra isolatie tegen de geluiden van buiten. Ook bezorgen de glazen wanden het gebouw een open uitstraling. En dat is een hele verbetering met de geslotenheid van het conservatorium aan de Van Baerlestraat.”

Volgens planning verhuist het conservatorium in 2008 naar zijn nieuwe bestemming. Wat er met de voormalige Rijkspostspaarbank aan de Van Baerlestraat gebeurt is volgens Van Beers nog „ongewis.”

Tijdo van der Zee
